

i Vareprisernes Fald. Gennem Landbrugsordningerne havde man paalagt Arbejderne og Forbrugerne i det hele højere Leveomkostninger for at fremskaffe Rente til Kapitalmagten, og derefter havde man støttet Industrien ved Valutarestriktioner, Arbejderne ved Kød kort, Byggelaan, Nødhjælpsarbejder og Arbejdsløshedsunderstøttelse, Ferieordning o. s. v. Det blev en Skrue uden Ende, og Prisfordyrelsespolitikken var aabenbart brudt sammen som Middel til Beskæftigelse. — Det var ikke Forholdene paa Verdensmarkedet, der stort set var noget i Vejen med, heller ikke Folkets Dygtighed eller Jordens Ydeevne. Fejlen laa først og fremmest i den stedfundne *Pantsætning* af Landets Jord. »Dette er den dybeste Aarsag til en Række Foretelser, der samler sig i en ulige Formuefordeling, hvor praktisk talt en Femtedel af Landets Befolkning ejer alt, medens fire Femtedele intet ejer.« Pantegælden var i dette Aarhundrede mere end seksdoblet, og det arbejdende og forbrugende Folk maatte nu udrede ca. 1,5 Mill. Kr. om Dagen i Renter. Hertil kom den offentlige Gæld og yderligere Skatterne, der var tidoblet siden Aarhundredets første Femaar. »Gennem Skatter, Told og Gældsrenter fordyres Priserne paa Værerne og Livsforbrødenhederne paa Vejen fra Fremstillingsstedet til Forbrugerne helt op til 100 pCt. af Værens Værdi for dem, der skal købe.« Dette var Forklaringen paa, at Befolkningen ikke kunde købe sin egen Produktion og faa sit eget Arbejdes Frugt. Retsforbundet havde fra første Færd bekæmpet Regeringens Ordningspolitik og Valutacentralpolitik og hævdede, at hvis der skulde føres virkelig Arbejderpolitik, maatte Regeringen skride ind mod Monopoler og Særrettigheder. »Vi har foreslaaet den samfundsskabte Jordværdi inddraget til Fællesskabet og Monopoler og Særrettigheder afviklet ved en lige saa uundgaaelig som retfærdig Likvidation, der fordeler Tabet ligeligt, saa vidt det er menneskeligt muligt, paa de bestaaende Formuer.«

Alfred Jensen (D. K.) besvarede et Spørgsmaal af Hartvig Frisch om Kommunisternes Stilling til Diktaturet saaledes: »Vi er Tilhængere af, at Folkeflertallet skal styre, og at Folkeflertallets Vilje skal være Lov. Heraf følger ogsaa, at vi vil modsætte os, at Mindretallet skal komme til at øve uberettiget Indflydelse paa Folkeflertallets Vilje og paa den Maade, Folkeflertallet ønsker der skal styres.« Hvorledes der skulde skrives ind mod Mindretal, som søger at holde Folkeflertallet nede, maatte i høj Grad afhænge af Mindretallets Optræden. Ud fra denne Opfattelse havde Partiet taget Stilling til *Grundlovsændringen* og fremsat sine Ønsker med Hensyn til Fortolkningen af *de sociale Love* og *Administrationens Demo-*